

ANHANG

Englische Resümees

Ulrich Siegele: *Bach's Position in Leipzig Cultural Politics During His Time.* When the position of cantor at the Thomasschule was filled after the death of Johann Kuhnau, the Leipzig town council aligned itself into two parties, the Cantor's faction and the Capellmeister's faction. The proceedings, which took place in five stages, are discussed here on the basis of available documents. In the end Bach, as candidate of the Capellmeister party, was elected.

Gerd Wachowski: *The Four-Part Chorales of Johann Sebastian Bach: Investigations Concerning the Printed Editions from 1765 to 1932, as well as Questions of Authenticity.*

The nine most significant editions of Bach's four-part chorales are given a bibliographic description and are evaluated with regard to their intended purposes and the state of knowledge concerning them. A number of chorales were revised by an unknown hand before their first publication in the late eighteenth century, as can be shown by peculiarities of compositional technique.

Hans-Joachim Schulze: "150 Pieces from the Bach Estate": *On the Transmission of the Four-Part Chorales of Johann Sebastian Bach.*

The manuscript R 18 in the Leipzig Musikbibliothek is more important for the transmission of Bach's four-part chorales than has hitherto been recognized. It was compiled during Bach's lifetime and in his immediate surroundings. Nevertheless many questions remain unanswered: they concern above all the commissioner and the function of the collection, but also the authenticity of certain chorale settings.

Felix Friedrich: *Johann Sebastian Bach and the Trost Organ at Altenburg: Observations on Problems Concerning the "Bach-Organ".*

Heinrich Gottfried Trost, a significant Thuringian organmaker of Bach's time plays with respect to Bach's "organ-ideal" a not inconsiderable role. The organ in the castle church of Altenburg, built in 1739 by Trost and known to have been played by Bach, documents in a remarkable way since its restoration a few years ago the transformation of the "sound-ideal" in the late Baroque.

William H. Scheide: *Clarity and Ambiguity in Picander's Cantata-Cycle Preface and in the Works List in Johann Sebastian Bach's Necrology.*

That Christian Friedrich Henrici compiled at Bach's wishes his cycle of sacred cantata texts published in 1728 seems to be selfevident, but this supposition has nothing to confirm it. A critical evaluation of relevant documents leaves other answers as well in the realm of the possible.

Französische Resümees

Ulrich Siegele: La situation de Bach dans la politique culturelle leipzigéoise de son époque

Quand, à la mort de Johann Kuhnau, le poste de maître de chœur fut à nouveau occupé, il exista dans le conseil de ville de Leipzig deux factions – celle du maître de chœur contre celle du maître de chapelle. Les délibérations, qui se sont déroulées en cinq étapes, sont ici reconstituées à partir des documents accessibles. A la fin, c'est Bach, en tant que candidat de la faction « maître de chapelle », qui fut choisi.

Gerd Wachowski: Les chorales à quatre parties de Bach: recherches à propos des éditions imprimées entre 1765 et 1932, et sur la question d'authenticité

Parmi les publications de chorales à quatre parties de Bach, les neuf éditions considérées les plus importantes sont décrites sur le plan bibliographique, puis évaluées quant à leurs buts d'origine, d'après l'état actuel de nos connaissances. Nombre des chorales furent révisées d'une autre main avant leur première édition vers la fin du dix-huitième siècle, comme il est indiqué par des particularités dans l'écriture musicale.

Hans-Joachim Schulze: « Cent-cinquante pièces de la succession de Bach »: sur la transmission des chorales à quatre parties de Johann Sebastian Bach

Pour ce qui concerne la transmission des chorales à quatre parties de Bach, le manuscrit R 18 de la Musikbibliothek de Leipzig est plus important qu'on ne l'a pensé jusqu'ici: ce manuscrit date du vivant de Bach, et provient de son cercle immédiat. Il reste néanmoins plusieurs questions à résoudre, à propos surtout du personnage qui l'a commandé et du but original de la collection, mais aussi de l'authenticité de certaines pièces.

Felix Friedrich: Johann Sebastian Bach et l'orgue Trost à Altenburg: remarques sur le problème de « l'orgue de Bach »

Heinrich Gottfried Trost, un facteur d'orgues considérable de Thuringie à l'époque de Bach, joue un rôle non négligeable par rapport à « l'orgue idéal » de Bach. Nous savons que l'orgue de l'église du château d'Altenburg, construit par Trost en 1739, fut joué plus tard par Bach; depuis sa restauration d'il y a plusieurs années, cet orgue documente de façon remarquable la transformation des conceptions sonores à la fin de l'époque baroque.

William H. Scheide: Clair et obscur dans la préface au cycle de cantates par Picander, et dans le catalogue d'œuvres de la nécrologe de Johann Seb. Bach. Il semblerait évident que Christian Friedrich Henrici compila son cycle de textes destinés aux cantates d'église (publié en 1728) à la demande de Bach; or cette supposition n'a aucun fondement concret. L'examen critique des documents pertinents fait entrer d'autres explications dans le domaine du possible.

Russische Resümees

Ulrich Siegele: Положение Баха в контексте ляйпцигской культурной политики его времени.

Когда после смерти Иоганна Кунау в Городском Совете Ляйпцига обсуждалась кандидатура нового кантора Томасшуле, мнения разделились: одни считали, что им должен стать „капельмайстер“, то есть музыкант крупного масштаба, другие — обычный кантор. Как позволяют судить сохранившиеся документы, Бах был избран кандидатом на место Томаскантора стараниями приверженцев первой точки зрения, отстаивавших её в ходе пятиэтапных переговоров.

Gerd Wachowski: Четырёхголосные хоралы И. С. Баха. Печатные издания 1765-1932гг.

Девять наиболее важных изданий четырёхголосных хоралов Баха снабжены библиографическими описаниями, касающимися практических и научных целей этих публикаций. Свойственные ряду хоралов особенности композиционной техники свидетельствуют об их дальнейшей, в сравнении с первыми изданиями конца XVIII века, не баховской обработке.

Hans-Joachim Schulze: „150 хоралов из баховского наследия“. К вопросу о бытовании четырёхголосных хоралов И. С. Баха.

Хранящаяся в Ляйпцигской Музыкальной библиотеке рукопись R 18 в гораздо большей степени, чем это считалось до сих пор, позволяет судить о бытовании четырёхголосных хоралов Баха. Она составлялась в баховское время и в баховской среде. Однако, многие вопросы пока остаются без ответа: они касаются прежде всего заказчика и назначения собрания, а также аутентичности отдельных хоралов.

Felix Friedrich: И. С. Бах и орган Троста в Альтенбурге. Замечания к проблеме „Орган Баха“

Генрих Готфрид Трост, один из самых известных тюрингских органных мастеров, по-видимому сыграл немаловажную роль в формировании баховского идеала инструмента. Построенный Тростом в 1739 году для дворцовой церкви в Альтенбурге и недавно отреставрированный орган — на нём по достоверным сведениям, играл сам Бах — свидетельствует о том изменении звукового идеала, которое характерно для позднего Барокко

William H. Scheide: Что подтверждено и что остаётся неясным в примечаниях Пикандера к его Выпуску кантатных текстов, а также в списке сочинений Баха, опубликованном в Некрологе?

То что Христиан Фридрих Хенрици публиковал свои тексты к циклу кнтаат 1728 года, следуя пожеланиям Баха, является само собой напрашивающимся, но ничем не доказанным предположением. Критическая проверка соответствующих документов позволяет сделать и другие выводы.

Tschechische Resümees

Ulrich Siegele: Bachovo postavení v lipské kulturní politice jeho doby

Když po smrti Johanna Kuhnaua bylo znovu obsazeno místo kantora na Tomášské škole, existovala v lipské radě dvě seskupení – jedno se zasazovalo více za kantora, druhé za kapelníka. Na základě dosažitelných dokumentů jsou popsána jejich vzájemná jednání, která probíhala v pěti etapách. Nakonec byl zvolen Bach jako kandidát skupiny kapelnístra.

Gerd Wachowski: Čtyřhlasé chorály Johanna Sebastiana Bacha. Průzkum tisků od 1765 do 1932 a otázka autentičnosti

Devět nejdůležitějších vydání Bachových čtyřhlasých chorálů je popsáno bibliograficky a vyhodnoceno s přihlédnutím k cílům těchto vydání a k jejich stavu poznání. Určitý počet chorálů byl před jejich prvním zveřejněním v 18. století přepracován cizí rukou. To lze prokázat na zvláštostech v způsobu kompozice.

Hans-Joachim Schulze: „150 chorálů z Bachova dědictví“. K čtyřhlasým chorálům Johanna Sebastiana Bacha

Pro dochování Bachových čtyřhlasých chorálů je rukopis R 18 z lipské hudební knihovny důležitější než bylo dosud předpokládáno. Tento rukopis vznikl za Bachova života a v jeho bezprostředním okolí. Přesto zůstávají mnohé otázky ještě nezodpovězeny: otázky týkající se iniciátore a účelu sbírky, dále též otázky autentičnosti jednotlivých vět chorálů.

Felix Friedrich: Johann Sebastian Bach a Trostovy varhany v Altenburgu. Poznámky k problematice „Bachových varhan“

Heinrich Gottfried Trost, významný durynský stavitel varhan z Bachovy doby, hraje zřejmě významnou roli v pohledu na Bachovu představu ideálních varhan. Varhany v zámeckém kostele v Altenburgu byly postaveny Trostem v roce 1739. Bach na nich prokazatelně hrál. Po jejich renovaci před několika lety bylo možno pozoruhodným způsobem dokumentovat změnu zvukového ideálu v pozdním baroku.

William H. Scheide: Jednoznačnost a víceznačnost v Picanderově předmluvě k ročníku kantát a v seznamu děl v nekrologu na J. S. Bacha

Že Chr. Fr. Henrici svůj ročník textů duchovních kantát publikovaný 1728 sestavil na Bachovo přání se dá sice silně předpokládat, ale nelze to ničím prokázat. Kritický průzkum příslušných dokumentů ukázal, že jsou možná i jiná řešení.

M2 8° 10